

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. vasario 21 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – 17 straipsnio 2 dalies a punktas – Teisė ? sumokėto pirkimo mokesčio atskait? – Tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp pirkimo ir apmokestinamų? pardavimo sandorių b?tinyb? – Šio ryšio nustatymo kriterijus – Advokato paslaugos, suteiktos baudžiamojoje byloje dėl korupcijos, iškeltoje asmeniškai ribotos atsakomybės bendrovės vadovui ir pagrindiniam akcininkui“

Byloje C-104/12

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2011 m. gruodžio 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. vasario 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Köln-Nord

prieš

Wolfram Becker

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel (pranešėjas),

generalinį advokatą V. Trstenjak,

kancleris A. Calot Escobar,

išnagrinėjus pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B.-R. Killmann ir C. Soulay,

atsižvelgus į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/38/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/115/EB (OL L 15, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 352; toliau – Šeštoji direktyva), 17 straipsnio 2 dalies a punkto ir 22 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Finanzamt Köln-Nord* (toliau – *Finanzamt*) ir W. Becker dėl teisės atskaityti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), kurį W. Becker sumokėjo nuo advokato honoraro, nustatytą baudžiamojoje byloje, kuri buvo iškelta jam kaip ribotos atsakomybės bendrovės vadovui ir pagrindiniam akcininkui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Vadovaujantis Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkto redakcija, išplaukiančia iš jos 28f punkto:

„Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], mokėtiną ar sumokėtą už kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas“.

4 Kaip nurodyta Šeštosios direktyvos 18 straipsnio 1 dalies a punkte:

„Kad galėtų pasinaudoti teise ? atskait?, apmokestinamasis asmuo privalo:

a) kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatomis – turėti pagal 22 straipsnio 3 dalį išrašytą sąskaitą faktūrą“.

5 Pagal Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 3 dalies b punkto penktos ?traukos redakciją, išplaukiančią iš tos pačios direktyvos 28h straipsnio, išrašant sąskaitas faktūras pagal šios direktyvos nuostatas, PVM tikslais turi būti nurodyta apmokestinamojo asmens ir jo kliento vardas, pavardė ir adresas.

Vokietijos teisė

6 Pagal 2005 m. Apyvartos mokesčio ?statymo (*Umsatzsteuergesetz 2005, BGBl. 2005 I, p. 386*, toliau – *UStG*) 15 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio 1 punktą verslininkas gali atskaityti pagal ?statymą mokėtiną mokestį už kito verslininko jo ?monei suteiktas paslaugas.

7 Pagal *UStG* 15 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 1 punktą negalima taikyti mokesčio atskaitos už paslaugas, kurias verslininkas naudoja neapmokestinamiems sandoriams.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 Klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms W. Becker buvo individuali veiklą vykdančias verslininkas ir didžiausias *A-GmbH* (toliau – A), pagal Vokietijos teisę ?steigtos ribotos atsakomybės bendrovės, akcininkas. W. Becker ir X buvo A, kurios veiklos tikslas atlikti PVM apmokestinamus statybos darbus už atlygą, vadovai. P, A prokuristas, vėliau taip pat tapo šios bendrovės vadovu.

9 W. Becker ir A sudarė *UStG* nustatytą integruoto juridinio asmens sutartį. Atsižvelgiant ? tai, W. Becker ir A buvo laikomi vienu mokesčio mokėtoju, bet W. Becker – vadinamajam „kontoliuojamam“ subjektui – teko visos ?monės, susidedančios iš individuali veiklą vykdančios jo ?monės ir A, mokesčiai ?sipareigojimai.

10 Po to, kai A už atlygą ?vykdė sudarytą statybos darbų sutartį ir sumokėjo mokesčius, už baudžiamąjį persekiojimą atsakingas prokuroras pradėjo baudžiamojo tyrimo procedūrą prieš W.

Becker ir P. Buvo ?tariama, kad prieš sudarydama ši? sutart? A tur?jo konfidencialios informacijos apie konkuruojan?i? rangov? pasi?lymus ir tod?l vykstant konkursui gal?jo pateikti tinkamiausi? pasi?lym?. Siekdama gauti ši? informacij?, A suteik? finansin? param?, kuri baudžiamosios teis?s poži?riu vertintina kaip W. Becker ir P kyšininkavimas arba pagalba, o šios finansin?s paramos gav?jo atžvilgiu – kaip korupcija.

11 W. Becker ir P iškelta baudžiamoji byla buvo nutraukta pagal Vokietijos *Strafprozessordnung* (Baudžiamojo proceso kodeksas) nuostatas sumok?jus pinig? sumas.

12 Baudžiamojo tyrimo proced?roje kiekvienam atskirai, t. y. ir W. Becker, ir P, atstovavo atitinkamas advokatas. Ta?iau pagal su šiais advokatais sudarytus susitarimus d?l honoraro W. Becker advokato klientai buvo W. Becker, kaip ?tariamasis, ir A, o P advokat?s klientai – pastarasis, kaip kaltinamasis, ir taip pat A. Abu susitarimus kaip klient? atstov? pasiraš? tik A, kuriai kaip ?mon?s vadovai atstovavo W. Becker ir P, ir ant ši? susitarim? buvo užd?tas oficialus A antspaudas.

13 Abu advokatai išraš? A adresuotas s?skaitas fakt?ras. Ši? s?skait? fakt?r? atžvilgiu W. Becker, kaip A kontroliuojantis subjektas, taik? mokes?io atskait? už gin?ijamus metus, t. y. už 2005 metus.

14 Kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateikt? dokument?, *Finanzamt* man?, kad nagrin?jamas PVM negal?jo b?ti atskaitomas, tod?l išleido pranešim? apie mokes?io perskai?iavim? W. Becker atžvilgiu. Po to, kai *Finanzamt* atmet? jai pateikt? W. Becker prieštaravim?, W. Becker apskund? min?t? pranešim? *Finanzgericht Köln*, o šis patenkino jo skund?.

15 *Bundesfinanzhof*, kuris nagrin?jo *Finanzamt* pateikt? kasacin? skund?, savo nutartyje d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? nurod?, kad pagal Teisingumo Teismo praktik? teis? ? atskait? atsiranda, kai yra tiesioginis ryšys tarp pirkimo ir pardavimo sandori?. Ta?iau *Finanzamt* abejojo d?l klausimo, ar nustatant š? ryš? yra svarbus objektyvus gautos paslaugos turinys ar paslaugos apmokestinimo momentas.

16 Viena vertus, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, siekiant nustatyti tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš?, svarbios yra objektyvios aplinkyb?s (2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Midland Bank*, C-98/98, Rink. p. I-4177, 32 punktas) ir nagrin?jamo sandorio objektyvus pob?dis (1995 m. balandžio 6 d. Sprendimo *BLP Group*, C-4/94, Rink. p. I-983, 24 punktas). Šioje byloje, kalbant apie pagrindin?je byloje nagrin?jam? advokato paslaug? objektyv? pob?d?, reikia konstatuoti, kad tos paslaugos tiesiogiai ir iškart buvo skirtos abiej? kaltinam?j? privatiems interesams apsaugoti. Be to, baudžiamojo persekiojimo priemon?s buvo taikomos asmeniškai, o ne A atžvilgiu, nors teisiniu poži?riu pastarajai taip pat b?t? buv? ?manoma taikyti tokias priemones.

17 Kita vertus, Teisingumo Teismas nusprend?, kad taip pat b?tina nustatyti, ar suteikta paslauga turi išimtin? apmokestinimo moment? apmokestinamojo asmens apmokestinamosios veiklos atveju (2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Investrand*, C-435/05, Rink. p. I-1315, 33 punktas). Tai taikytina pagrindin?je byloje, nes abu advokatai neb?t? suteik? nagrin?jam? paslaug?, jei A neb?t? vykdžiusi su pelnu susijusios ir tod?l apmokestinamosios veiklos. Tod?l b?t? galima daryti prielaid?, kad šios paslaugos turi tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su visa A ekonomine veikla. Tokiomis aplinkyb?mis W. Becker, kaip A kontroliuojantis subjektas, tur?jo teis? ? PVM atskait?.

18 Atsižvelgdamas ? šiuos argumentus, *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys, laikomas reikšmingu Teisingumo Teismo praktikoje, susijusioje su s?vokos „savo apmokestinamiesiems sandoriams“, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkt?, aiškinimu, yra nustatomas

- pagal objektyv? apmokestinamajam asmeniui suteiktos paslaugos (šiuo atveju – gyn?jo baudžiamojoje byloje veikla, kuria siekiama, kad fizinis asmuo neb?t? nuteistas baudžiam?ja tvarka) turin? arba
- pagal suteiktos paslaugos (šiuo atveju – ekonomin? apmokestinamojo asmens veikla, kuri? vykdydamas fizinis asmuo tariamai padar? nusikalstam? veik?) apmokestinimo moment??

2. Jei svarbus yra apmokestinimo momentas: ar pagal [Šeštosios direktyvos] 17 straipsnio 2 dalies a punkt? apmokestinamasis asmuo, kuris kartu su darbuotoju paveda suteikti paslaug?, turi teis? atskaityti vis? mokest? ar tik jo dal? ir kokie pateikiamos s?skaitos fakt?ros reikalavimai nustatomi pagal [Šeštosios direktyvos] 22 straipsnio 3 dalies b punkto penkt? ?trauk? tuomet, kai paslauga suteikiama keliems gav?jams?“

D?I prejudicini? klausim?

D?I pirmojo klausimo

19 Siekiant atsakyti ? pirm?j? klausim?, pirmiausia reikia nurodyti, kad, kaip jau yra nusprend?s Teisingumo Teismas, iš principo tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba keli? pardavimo sandori?, suteikian?i? teis? ? atskait?, yra b?tinas, kad apmokestinamajam asmeniui b?t? pripažinta teis? ? PVM atskait? ir nustatyta tokios teis?s apimtis (žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 24 punkt?; 2001 m. vasario 22 d. Sprendimo *Abbey National*, C-408/98, Rink. p. I-1361, 26 punkt? ir min?to Sprendimo *Investrand* 23 punkt?). Teis? atskaityti preki? ar paslaug? pirkimo PVM atsiranda su s?lyga, kad j? ?sigijimo išlaidos buvo ?trauktos ? apmokestinam?j? pardavimo sandori?, kurie suteikia teis? ? atskaitym?, kain? (žr. min?t? sprendim? *Midland Bank* 30 punkt? ir *Abbey National* 28 punkt?).

20 Ta?iau teis? ? atskait? taip pat suteikiama apmokestinamajam asmeniui, net jei n?ra tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar keli? pardavimo sandori?, suteikian?i? teis? ? atskait?, jei gin?ijamos išlaidos už paslaugas sudaro dal? jo bendr?j? išlaid? ir yra sudedamoji jo tiekiam? preki? ar teikiam? paslaug? dalis. Tod?l iš ties? tokios išlaidos turi tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su apmokestinamojo asmens ekonomine veikla (šiuo klausimu, be kita ko, žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 31 punkt? ir 2005 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *Kretztechnik*, C-465/03, Rink. p. I-4357, 36 punkt?).

21 Taigi reikia pažym?ti, kad, atsižvelgdamas ? „tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio“, kuris turi egzistuoti tarp pirkimo sandorio ir pardavimo sandorio, pob?d?, Teisingumo Teismas man?, kad nerealu bandyti sukurti tikslesn? formuluo? šiuo klausimu. Iš ties?, atsižvelgiant ? prekybos ir profesini? sandori? ?vairov?, b?t? ne?manoma pateikti tinkamesnio atsakymo, kaip visais atvejais nustatyti, koks turi b?ti ryšys tarp pirkimo ir pardavimo sandori?, kad b?t? galima atskaityti pirkimo PVM (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 25 punkt?).

22 Galiausiai iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, kalbant apie tiesioginio ryšio kriterijaus taikym?, mokes?i? inspekcijos ir nacionaliniai teismai turi taikyti tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio kriterij?, atsižvelgdami ? visas nagrin?jam? sandori? vykdymo aplinkybes (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Midland Bank* 25 punkt?) ir atsižvelgdami tik ? tuos sandorius, kurie objektyviai susij? su apmokestinamojo asmens apmokestinam?ja veikla.

23 Pareiga atsižvelgti tik į nagrinėjamo sandorio objektyvą turint labiausiai atitinka bendra pridėtinąs vertės mokesčio sistema siekiant tikslą užtikrinti teisinį saugumą ir supaprastinti būdingus PVM taikymo veiksmus (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *BLP Group* 24 punktą; 2001 m. spalio 9 d. Sprendimo *Cantor Fitzgerald International*, C-108/99, Rink. p. I-7257, 33 punktą ir 2009 m. spalio 29 d. Sprendimo *SKF*, C-29/08, Rink. p. I-10413, 47 punktą).

24 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, jog tai, ar egzistuoja tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp nurodytų prekių ar paslaugų ir apmokestinamojo pardavimo sandorio ar (išimtiniais atvejais) apmokestinamojo pirkimo sandorio, būtina nustatyti taip pat atsižvelgiant į jo objektyvą turint (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Midland Bank* 32 punktą; pagal analogiją dži aplinkybių, į kurias turi būti atsižvelgta nustatant apmokestinamojo asmens pareikštą ketinimą priskirti tam tikrą prekę apmokestinamajam sandoriui, žr. 1985 m. vasario 14 d. Sprendimo *Rompelman*, 268/83, Rink. p. 655, 24 punktą).

25 Aiškinimo, pagal kurį siekiant nustatyti, ar yra „tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys“ tarp sudaryto sandorio ir visos apmokestinamosios veiklos, kaip tai suprantama pagal nurodytą Teisingumo Teismo praktiką, reikia atsižvelgti į objektyvias aplinkybes siegiant prekes ar paslaugas, nepaneigia tai, kad minėto Sprendimo *Investrand* 33 ir 36 punktuose Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, jog tuo atveju, kai apmokestinamosios veiklos siekimas nėra vienintelė priežastis, dėl kurios patiriama tam tikra išlaidų ir sutaupymų, jos negali būti laikomos turintiomis tiesioginį ir nedelsiant atsirandantį ryšį su šia veikla.

26 Kaip matyti iš minėto sprendimo 25–34 punktų, atsižvelgdamas į visas byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, nagrinėjamo sandorio vykdymo aplinkybes ir pirmiausia į faktines aplinkybes, išplaukiančias iš Teisingumo Teismui pateiktų bylos dokumentų, Teisingumo Teismas, viena vertus, konstatavo, kad *Investrand BV* nevykdė jokio konkretaus PVM apmokestinamo pardavimo sandorio, dėl kurio atsirado pagrindinė byloje nagrinėjama išlaidų. Kita vertus, jis nusprendė, jog dėl to, kad *Investrand BV* neįrodė, jog ši išlaidų ji nebūtų patyrusi, jei nebūtų vykdžiusi apmokestinamosios ekonominės veiklos, šios išlaidos negali būti laikomos visai apmokestinamajai veiklai skirtomis išlaidomis.

27 Tik dėl to, kad vertindamas Teisingumo Teismas atsižvelgė į nagrinėjamo sandorio objektyvą turint, minėto Sprendimo *Investrand* 34 punkte jis galėjo konstatuoti, jog *Investrand BV* padėtis buvo tokia pati kaip ir privataus akcininko, ir galėjo padaryti išvadą, kad šie sandoriai negali būti laikomi patenkančiais į Šeštosios direktyvos taikymo sritį.

28 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad minėtame Sprendime *Investrand* Teisingumo Teismas neatmetė galimybės, kad kitu atveju nagrinėjami sandoriai, atsižvelgiant į jų turinį, gali būti susieti su apmokestinamąja ekonomine veikla. Kaip matyti iš nurodyto sprendimo 33 punkto, Teisingumo Teismas tik nusprendė, kad net jei *Investrand BV* nebūtų vykdžiusi apmokestinamosios veiklos, ji nebūtų patyrusi šių išlaidų, todėl šios išlaidos negalėjo būti laikomos šios bendrovės apmokestinamajai veiklai skirtomis išlaidomis.

29 Tokiomis aplinkybėmis, kaip taip pat nurodė Vokietijos vyriausybė, tai, kad tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp paslaugos ir visos apmokestinamosios ekonominės veiklos reikia nustatyti atsižvelgiant į šios paslaugos objektyvą turint, nedraudžia teigti, kad galima taip pat atsižvelgti vien į nagrinėjamo sandorio apmokestinimo momentą, nes jis turi būti laikomas objektyvaus turinio nustatymo kriterijumi. Jei nustatoma, kad sandoris nebuvo skirtas apmokestinamojo asmens apmokestinamajai veiklai, jis negali būti laikomas turintiu tiesioginį ir nedelsiant atsirandantį ryšį su šia veikla, kaip tai suprantama Teisingumo Teismo praktikoje, net jei šis sandoris, atsižvelgiant į jo objektyvą turint, būtų apmokestinamas PVM.

30 Šiuo atveju, pirma, remiantis prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo pateikta informacija, pagrindin?je byloje nagrin?jamos advokato paslaugos buvo tiesiogiai ir iškart skirtos abiej? kaltinam?j?, patraukt? baudžiamojon atsakomyb?n už nusikaltimus d?l j? asmenini? veiksm?, privatiems interesams apsaugoti. Be to, kaip pažym?ta šio sprendimo 16 punkte, baudžiamojo persekiojimo priemon?s buvo taikomos asmeniškai, o ne A atžvilgiu, nors teisiniu poži?riu jai taip pat b?t? buv? ?manoma taikyti tokias priemones. Šis teismas padar? teising? išvad?, kad išlaidos už šias paslaugas, atsižvelgiant ? j? objektyv? turin?, negal?jo b?ti laikomos išlaidomis, skirtomis visai A vykdomai apmokestinamajai ekonominei veiklai.

31 Antra, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažym?jo, kad abu šie advokatai neb?t? suteik? paslaug?, jei A neb?t? vykdžiusi su apyvarta susijusias, taigi ir apmokestinamosias, veiklas, tod?l tarp išlaid? už šias paslaugas ir visos ekonomin?s A veiklos yra priežastinis ryšys. Ta?iau reikia konstatuoti, kad šis priežastinis ryšys negali b?ti laikomas tiesioginiu ir nedelsiant atsirandan?iu ryšiu, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo praktik?. Kaip nurod? pats prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, n?ra jokio teisinio ryšio tarp baudžiamojo persekiojimo ir A, tod?l šios paslaugos turi b?ti laikomos visiškai nesusijusiomis su A apmokestinam?ja veikla.

32 Šiuo atžvilgiu reikia pridurti, jog tai, kad pagal nacionalin? civilin? teis? ?mon?, kaip antai nagrin?jamoji pagrindin?je byloje, privalo padengti bylin?jimosi išlaidas, susijusias su jos valdymo organ? interes? gynyba baudžiamojame byloje, neturi reikšm?s nuostat?, susijusi? su bendra PVM sistema, aiškinimui ir taikymui. Iš ties?, atsižvelgiant ? objektyv? PVM režim?, nustatyt? pagal ši? sistem?, lemiam? reikšm? turi tik objektyvus ryšys tarp teikiam? paslaug? ir apmokestinamojo asmens apmokestinamosios ekonomin?s veiklos (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *RBS Deutschland Holdings*, C-277/09, Rink. p. I-13805, 54 punkt?), nes priešingu atveju kilt? rimtas pavojus vienodam S?jungos teis?s šioje srityje taikymui.

33 Tod?l ? pirm?j? klausim? reikia atsakyti taip: tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio tarp konkretaus sandorio ir visos apmokestinamojo asmens ekonomin?s veiklos egzistavimas, siekiant nustatyti, ar prekes ir paslaugas šis asmuo naudojo „savo apmokestinamiesiems sandoriams“, kaip apibr?žta Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkte, grindžiamas šio apmokestinamojo asmens ?sigyt? preki? ar gaut? paslaug? objektyviu turiniu. Šioje byloje advokato paslaugos, kuri? tikslas – išvengti baudžiam?j? sankcij? skyrimo fiziniams asmenims, kurie yra apmokestinamosios ?mon?s vadovai, nesuteikia šiai ?monei teis?s atskaityti PVM kaip pirkimo mokes?io, mok?tino už suteiktas paslaugas.

D?l antrojo klausimo

34 Atsižvelgiant ? atsakym?, pateikt? ? pirm?j? klausim?, nereikia atsakyti ? antr?j? klausim?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

35 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio tarp konkretaus sandorio ir visos apmokestinamojo asmens ekonomin?s veiklos egzistavimas, siekiant nustatyti, ar prekes ir paslaugas šis asmuo naudojo „savo apmokestinamiesiems sandoriams“, kaip apibr?žta 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/38/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema:

vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/115/EB, 17 straipsnio 2 dalies a punkte, grindžiamas šio apmokestinamojo asmens ?sigyt? prekų ar gautų paslaugų objektyviu turiniu.

Šioje byloje advokato paslaugos, kurių tikslas – išvengti baudžiamųjų sankcijų skyrimo fiziniams asmenims, kurie yra apmokestinamosios ?monų vadovai, nesuteikia šiai ?monei teisę atskaityti pridėtinę vertę mokesčio kaip pirkimo mokesčio, mokėtino už suteiktas paslaugas.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.